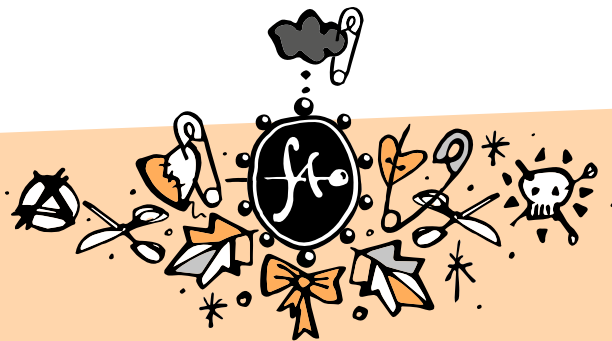

Fashion Academy

PUNK MEETS PREPPY

Simone Arts

met illustraties van
Tante Beun

Uitgeverij Holland - Haarlem

Punk meets preppy

DE FASHION ACADEMY

De Fashion Academy is een gloednieuwe en wel heel bijzondere school. Alles draait er om mode. (En om de geheime opdracht. Ssssst, mondje dicht!)

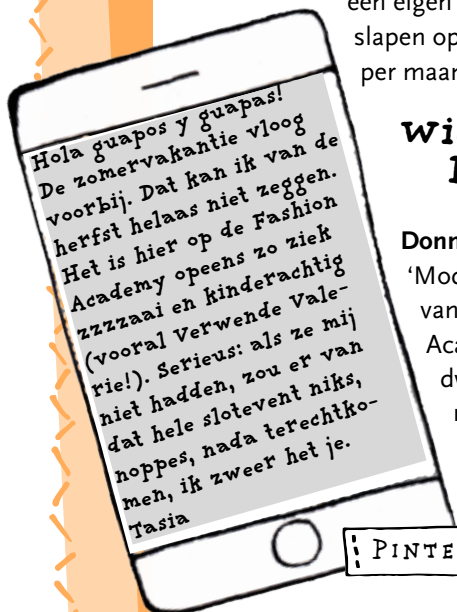

De leerlingen van de FA hebben allemaal een eigen kamertje en ze eten en slapen op school. Eén weekend per maand gaan ze naar huis.

Wie is wie op de Fashion Academy?

Donna Sofia

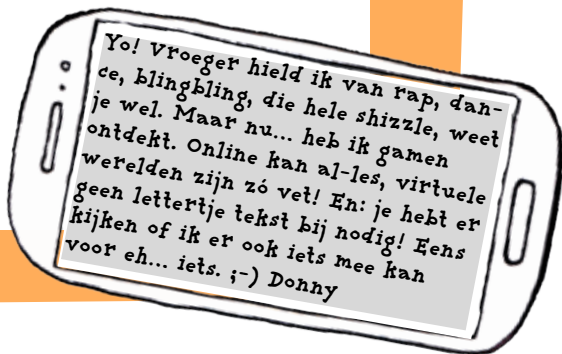
'Mode is een must.' Dat is het motto van de directrice van de Fashion Academy. Ze is klein en tenger, maar dwingt onmetelijk veel ontzag af met haar roefvogelogen. Ze heeft mode met de paplepel ingegoten gekregen, maar van wie?

! PINTEREST !

Meneer Pannenkoek

Een onmisbaar figuur, zoals conciërges dat altijd zijn! Hij repareert, verbouwt en sjouwt de hele dag. En hij brengt de post rond.

Meester Musch

Hij geeft de slaapverwekkende vakken taal en rekenen en doet als het even kan een dutje in de klas.

Juffrouw Tuitel

Goede basistechnieken, dat is wat ze de leerlingen mee wil geven. Stofjes, naald en draad... als je niet van gepriegel houdt, moet je niet bij haar wezen!

Ries

Sporten is gezond en dus belangrijk! Daarom heeft Donna Sofia Ries aangenomen. Modieus is hij niet bepaald in zijn glimmende trainingspakken.

Meneer De Groot

Denken is fijn, maar doen is beter! Althans, als je meneer De Groot mag geloven. Ideeën uitwerken en plannen vormgeven in 3D, dat is helemaal zijn ding.

Juffrouw Kortenhoef

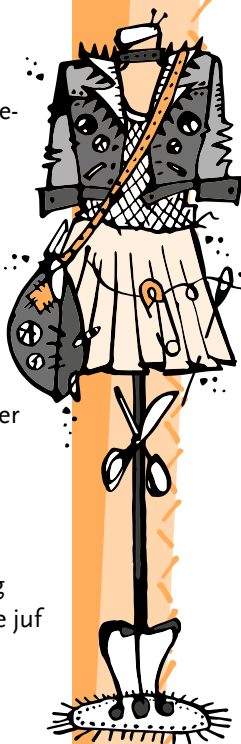
Zij verzorgt het vak modetekenen. Daarbij is ze ook nog eens creatief, flexibel, doortastend en kordaat. De liefste juf van de wereld, kun je wel stellen.

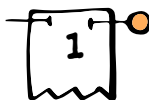
Meneer Van Baalen

Hij ziet eruit zoals een minister-president eruitziet: om door een ringetje te halen. Geschiedenis is zijn vak. Maar geen saaie geschiedenis van moeilijke teksten, bomvol fossiele jaartallen, nee joh! Alles wat hij je wil leren, laat hij je ook zien...

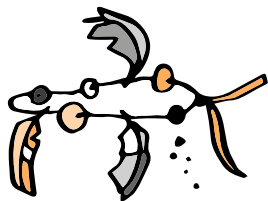
De Klos

Wie of wat De Klos is? Dat is geheim!

Met haar neus tegen de ruit gedrukt zat Tasia in de bus. Buiten was alles grijs en grauw door mist en miezerregen.

Was het nog maar zomer, dacht ze. Dan was ik nu nog op Ibiza en ging ik vanavond naar een kampvuur op het strand. Ik zou mijn roze beachdress aantrekken en mijn hoofdbandje met veertjes omdoen en Mano zou ook komen.

Ze trok de nudekleurige cardigan, horend bij het nieuwe schooluniform, wat strakker om zich heen en dagdroomde verder.

Er was geen knappere jongen op de wereld dan Mano met zijn dikke zwarte haar, sneeuwwitte tanden en gebruinde huid. Ze wilde met hem trouwen, maar dat wist natuurlijk niemand en Mano zelf wist het al helemaal niet. Maar Tasia wist het zeker. Ze zouden trouwen op het strand en hij zou haar helpen met haar Boetiek Uniek, een seizoenswinkel waar ze unieke kledingstukken, accessoires, meubels én delicatessen zou gaan in- en verkopen. Misschien kon hij alle inkoop doen? Hoewel, nee, dat wilde ze juist zelf doen. Klusjes, die kon hij natuurlijk doen! Lekkende wc's en kapotte verlichting repareren en de bougainville snoeien die tegen de gevel groeide. Dat soort dingen. En natuurlijk – Een ferme tik op de microfoon vooraan in de bus haalde haar binnen één tel terug van haar toekomstdromen op Ibiza naar de excursiebus van de Fashion Academy. De enige modeschool

x x voor kinderen ter wereld, zeer creatief, maar ook prestatiegericht en ver-schrik-ke-lijk saai, als je er eenmaal was gewend, dacht Tasia somber, terwijl ze Donny aan zijn stropdas trok.

Hij zat naast haar met zijn oortjes in een of andere game te spelen op zijn iPad. Verstoord keek hij haar aan. 'Is er wat?'

'Volgens mij gaat Donna Sofia eindelijk zeggen waar we naartoe gaan.'

Vanochtend bij het ontbijt had meneer Pannenkoek, de conciërge, meegedeeld dat ze met een bus naar een geheime locatie

zouden gaan.

'Een geheime locatie? Ik vind een geheime opdracht al zoiets moeilijks,' mopperde Falk, 'en nu ook nog een geheime locatie!'

Meneer Pannenkoek had gelachen. 'Dit geheim duurt gelukkig minder lang dan de opdracht, Falk. Donna Sofia zal je er straks meer over vertellen.'

'Goedemorgen fashiondesigners.' De strenge stem van de directrice schalde door de bus.

Meteen stak Falk zijn hand op. 'Mag ik alstublieft iets vragen?'

Donna Sofia keek hem zwijgend aan. Dat betekende 'ja'.

'Eigenlijk heb ik twee vragen,' zei Falk haastig. 'Ten eerste: waar gaan we heen? En ten tweede: geeft u ook dit seizoen weer iemand een geheime opdracht?'

'Het antwoord op vraag 1 krijg je zo meteen. Het antwoord op vraag 2 zul je moeten afwachten,' was het antwoord van de directrice en ze vervolgde haar praatje: 'Welkom bij het derde sei-

zoen van de Fashion Academy.'

Ik heb er totaal geen zin in, dacht Tasia. School is saai en het is koud en nat in Nederland. Nog een geluk dat Donna Sofia ook een sjaal heeft laten ontwerpen voor het schooluniform van dit seizoen.

Ze haalde hem uit haar tas en sloeg hem om haar hals. Hij was gemaakt van dunne, diervriendelijke wol en zo zacht als... als het haar van Mano, dacht Tasia.

'Mode is een must, ook dit najaar. En we weten allemaal,' de ogen van de directrice schoten van het ene kind naar het andere in de volle bus, 'dat zuinig zijn ook een must is. Zuinig zijn op je geld, zuinig zijn op je spullen, het milieu, de mensen om je heen, op de wereld.' Ze pauzeerde even. 'Dus ook op kleding.'

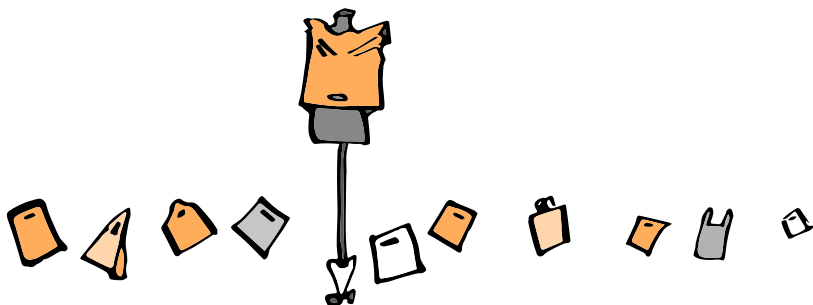
Zuinig zijn, dacht Tasia, ook al zo saai! Zuinige mensen zijn vast van het kijken-kijken-niet-kopen en dat kan ik later niet gebruiken in mijn winkel. Geld moet rollen!

Tasia wilde later rijk worden. Heel lang had ze gehoopt model te kunnen worden, maar dat zat er niet in, want ze groeide nauwelijks. Ze was nu al meer dan een jaar 1 meter en 51 centimeter: 23 centimeter te klein voor haar droomberoep en zeventien centimeter kleiner dan Mano.

'Dit derde seizoen gaan we dan ook recyclen.'

'Gaan we kleding maken van weggegooid troep?'

Tasia draaide zich om naar achteren. Daar trok Jewel, die zojuist de opmerking had gemaakt, een vies gezicht. Veelbetekenend keek Tasia haar vriendin aan. Kleding maken van oude voddens, mooi dat zij daar ook niet aan begon!

‘Of van plastic zakken?’ wilde Ravi weten, die voor hen zat. ‘Top-sporters die moeten afvallen, trainen ook wel eens in plastic kleding. Zweetpakken noemen ze dat.’

Donny petste tegen de achterkant van zijn hoofd. Nooit de directrice onderbreken!

Ravi sloeg zijn hand voor zijn mond. ‘Sorry.’

Donna Sofia kuchte. ‘We gaan geen kleding maken van weggegooide troep. Ik moet er niet aan denken. We gaan ook geen kleding maken van plastic zakken, al vind ik het een creatief idee. We gaan bestaande kleding een nieuwe look geven.’

‘Bestaande kleding? Bedoelt u tweedehands?’

Wie zei dat? Tasia keek om zich heen in de volle bus. Hé, een nieuw kind! Nee wacht eens, twee nieuwe kinderen! Helemaal vooraan zaten ze, een meisje en een jongen zo te zien.

Donna Sofia zuchtte ongeduldig. Als een orkaanwind klonk het door de microfoon. ‘Dat klopt, Valerie. Meer informatie volgt.’ Ze zette de microfoon uit en legde hem weg.

‘Jij bent bijna net zo bruin als ik,’ zei Donny, ter-

wijl hij zijn arm met opgestroopte mouw naast Tasia's hand hield.

'Op Ibiza schijnt de zon bijna het hele jaar,' antwoordde Tasia en ze pakte haar mobiel om Mano een berichtje te sturen.

No puedo estar sin ti!

Daarna logde ze in op Pinterest en pinde drie interieurideeën voor Boetiek Uniek.

